

Erdős Lajos

Ez az apám, Erdős Lajos. Az 1900-as években készült a kép Győrött. Apám 21 éves korában elkerült a postához, és postatisztviselő lett. Az egyik nagy postahivatalban a főpénztárban volt főpénztáros-helyettes. Ez bizalmi munka volt, és nagy felelősség, mert rettenetesen sok pénzzel volt dolguk. Osztálytársa volt a legifjabb Mikszáth Kálmán, a nagy Mikszáth Kálmán fia, és az ő protekciójával bekerült a postához, ami egy elképesztő dolog volt, hogy egy zsidó postatisztviselő legyen [Karády Viktor számításai szerint a budapesti zsidóságnak 8%-a dolgozott állami szolgálatban 1910-ben, az ország különböző régióiban pedig 13% és 18,1% között mozgott az

állami szolgálatban dolgozók aránya a zsidók között. -- A szerk.]. Postai dolgozóként állami tisztviselő volt, mindazzal az előnnyel, amivel az járt. Arcképes igazolványa volt, ingyen utazhattunk a vasúton, évi, mondjuk, húsz csomagot ingyen kaphattunk. Akkor még a postának saját betegpénztára volt, saját rendelőkkel, saját kórháza nagyon jó orvosokkal. [A M. kir. Posta az 1920-as években az alábbi jóléti intézményekkel rendelkezett: az állami postaszemélyzet segélyző és nyugdíjpótló egyesülete (alapítási éve 1869, főfeladata a lakbérnyugdíj kiegészítése volt); a magyar postaszemélyzet I. Ferenc József országos betegsegélyző egyesülete (alapítási éve 1895), amelynek jól felszerelt ambulatóriuma és mintegy 400 orvosa volt; a postamesterek nyugdíjegyesülete (alapítási éve 1869) állami hozzájárulás mellett nyugdíjazta a kiszolgált postamestereket (a belépés kötelező volt); különböző postai alkalmazotti egyesületek (jogász és mérnök tisztviselők egyesülete; forgalmi postatisztviselők kaszinója, üzemi tisztviselők országos egyesülete, nőtisztviselők egyesülete, postaaltisztek országos egyesülete), melyek Budapesten egyesületi házzal, Keszthely-Hévízen üdülőtelleppel rendelkeztek; társas és gazdasági egyesülések: a postaszemélyzet ének- és zeneegyesülete zeneiskolával, a postások kultúregyesülete, a postás sportegylet, házépítő szövetkezetek, fogyasztási szövetkezetek stb. -- A szerk.] Apám az ?Orvosi Hetilap?-tól kezdve a ?Kertészek Lapja?-ig mindent hozott haza, volt ott irodalmi folyóirat, ?Múlt és Jövő?, ?Egyenlőség?, ?Nyugat? [1908--1941, a század eleji megújulás szervezője, évtizedeken át a magyar irodalom meghatározó folyóirata. Főszerkesztője Ignó volt, szerkesztői Fenyő Miksa és Osvát Ernő; Osvát halála után, 1929-től Babits Mihály, Móricz Zsigmond és Gellért Oszkár szerkesztették. -- A szerk.]. A reggeli lap volt a ?Pesti Napló?, ebéd után ?Az Est?, és délután a ?Magyarország?. [A ?Pesti Napló? (1850--1939), 1920-ban került Miklós Andor tulajdonába, reggeli lap, a két világháború közötti irodalom jelentős fóruma volt; a ?Magyarország? (1893--1944) esti politikai napilap, 1918 után a polgári ellenzék lapja, 1920-tól az Est Lapkiadó Rt. adta ki. Az 1930-as években a népi írók sajtóorgánuma, 1939-től nacionalista kormánypárti lap. -- A szerk.] Azt is hozta haza. Apám főleg a zsidó jellegű dolgokat olvasta el. Apám csak magyarul olvasott -- nem volt nagy nyelvtelenség --, és borzasztóan szerette a klasszikus jellegű dolgokat, az ógörögöt meg a latint. Ógörögöt tudott az iskolából. De olvasott német és magyar klasszikusokat is.